

Vlees en poëzie, bij voorkeur met liefde

*****

INEKE VAN DEN BERGEN

'Poëzie is de beste vriend van het lichaam. Poezie verhult en onthult.' Een gedachte uit het voorwoord van het foto/gedichtenboek *Vlees is het mooiste*, waarvoor de Vlaamse auteur Bart Moeyaert de gedichten uitkoos en Elisabeth Broekaert de portretten maakte van naakte mensen in hun interieur. Het is even wennen, al die onverhulde lichamen in een niet-erotische presentatie. Geen lichamen als lekkernijen die opgewonden maken, maar vlees als vervoermiddel van mensen die zich ophouden in een vertrouwde omgeving. De foto's roepen gemengde gevoelens op, van herkenning en ontkenning; de gedichten waaieren van jong naar oud, van lust tot last.

'Dames en heren, omdat u zelf voornamelijk uit vlees bestaat, ben ik geneigd tot intimiteit. Kom, trekt u eens uw kleren uit, daarna uw huid', dicht Luuk Gruwez.

We begeleiden hem op een reis door oordelen en vooroordelen over schoonheid en leeftijd, door foto's die van kwetsbaarheid of zelfverzekerdheid getuigen. Alle denkbare vormen vlees stellen zich voor als mensen.

Hoewel de gedichten hun eigen weg door lichaam en geest zoeken, komen beelden en woorden samen in verwondering, troost, geamuseerdheid, en soms een lichte afkeer van het gebodene. De smalende glimlach die bij het eerste doorbladeren van het boek af en toe opduikt - ook de beschouwende mens is een etter- verliest het van de eerlijkheid waarmee de gefotografeerden zich aanbieden.

De dichtregels rond het vlees bezingen opvallend vaak het beminde lichaam. *'Je zonder schaamte aankomende lichaam/ je lawaaiig klaarkomende lichaam/ je zich naar mij omdraaiende lichaam/ je zich ook wel afwendende lichaam.'* (Hagar Peeters)

'Een vrouw die naakt loopt door het huis, vervult ons van zo grote geestesrust. Het is geen gedateerde, geile naaktheid. Het is een gekleed in naaktheid gaan, onschuld als van een zuster, een glas water' (Carlos Drummond de Andrade)

In zo'n rijke hoeveelheid ledematen en liefdesverzen is het royaal graaien in dit boek, dat gestalte geeft aan het huis-, tuin- en keukenbloot dat ons alien ledere dag kan raken. Als de gellefde 's morgens - terwijl Rob Trip op Radio 1 weer een hele mooie dag voorspelt - bloot ontbijt op bed serveert, waarbij hij de bruine boterham met kaas al in zes stukjes heeft gesneden, dan is dat vlees en poëzie. Daar staat het boek vol van: het dagelijks naakt en de woorden en gebaren waarin we de lichamen die we zijn, bij voorkeur met enige liefde, trachten te vangen en verzorgen.

Het laatste woord is aan schrijver/dichter Bert Schierbeek, die het bestaan in deze regels samenvat:

*in elk leven
is wel iets dat
nooit meer goed komt
een hamerteen b.v.*